

N:o 10.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 28 Mars 1868.
— — — — Andra Kammaren den 28 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, i anledning af väckt motion om upphäfvande af sista momentet i 37 § af 17 Kapitlet Rättegångs-balken.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 7.)

S. A. K.

Hos Riksdagen har framställning blifvit gjord om upphäfvande af sista momentet i 37 § af 17 Kapitlet Rättegångs-balken, der det heter: »I grofva brottmål må domaren försöka med svårare fängelse ått få sanningen i ljuset, der bindande »liknelser och omständigheter finnas emot den, som anklagad är; förfare dock der»med varsamligen.» I detta lagrum är sålunda åt domaren öfverlätet att, under en ransakning och innan den dervid förebragta bevisning blifvit behörigen pröfvad, söka med svårare fängelse förmå den tilltalade till bekännelse.

Oaktadt den varsamhet, hvarom domaren blifvit i åberopade lagstadgandet erinrad, torde det dock icke öfverensstämma med andan i vår lagstiftning, att en så beskaffad magt finnes i domarens hand; och har Riksdagen därför för sin del beslutit en författning, hvarigenom förklaras, att sista momentet i 17 Kapitlet 37 § Rättegångs-balken upphört att vara gällande.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 28 Mars 1868.